

være tilfreds med, at Forholdene i den danske Folkekirke ere saadanne, at der ved Valget af Capellaner bliver taget væsentligt Hensyn til den Mand's Dufte, med hvem den unge Mand skal samvirke. — Forsaavidt det ærede Aede Medlem for 1ste Kreds (Krieger) — om jeg ikke mindes feil — udtalte Noget om de Motiver, der kunde have foranlediget Forslaget, navnlig sammedes § 1, saa vil jeg, da jeg saa bestemt har modsat mig denne Sag, benytte Leiligheden til at erklære, at jeg ikke noget Dieblif har tvivlet om, at de Herrer have de allerbedste Motiver. Om jeg maaskee end har troet, at der kunde være en noget eensidig Betragtningssaaede tilstede, har jeg dog ikke noget Dieblif tvivlet om, at de have haft de allerbedste Motiver.

Krieger: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Aede Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Krieger: Jeg meente ganske vist Motiver i en anden Betydning, nemlig som Kjendsgjerninger, objective here Forhold, hvorpaa man støttede sig, men iøvrigt er jeg naturligvis ganske enig med den ærede Minister i hans Ytring om de gode Motiver.

Jeg kom før saa meget ind paa Stifts-capellaner, at jeg glemte en Bemærkning, jeg vilde gjøre gjældende ligeoverfor Ordsføreren. Jeg har tidligere paa et andet Sted — jeg skal ikke nærmere omtale hvor — hørt det fremsætte som en Grund for Forslaget i § 1, endogsaa i den tidligere Form, at der var saa mange theologiske Candidater, som gik og ventede paa at blive ansatte som Præster, og som man allsaa maatte sørge for. Jeg tilstaaer, at jeg ikke havde ventet, at den ærede Ordsfører vilde tilegne sig denne Anskuelse. Det er en Betragtning, der for mig er aldeles ligegyldig, hvor Spørgsmaalet er om en Lov som denne. Jeg kan have en vis personlig Medfølelse med de ældre Candidater, som uagtet de ere dygtige Mænd ikke have kunnet vinde et selvstændigt Erhverv, som ikke have vidst at benytte de Kund-

skaber, de have faaet, men jeg kan ikke paa nogen Maade erkjende, at man ved at tage Embedsexamen ved Universitetet, saaledes som Lovgivningen foreskriver, har vundet nogensomhelst Ret til Embedsansættelse, og jeg vilde anse det for i højeste Grad uheldigt, om man vilde ombanne Lovgivningen efter Hensyn til en saadan formeentlig Ret og dens Skuffelse.

J. Jørgensen: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af, at den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kreds (Behman) hittede, at dersom det her foreliggende Forslag gik igjennem, vilde vi blive førte til amerikanske Forhold. Det er forunderligt, at man kan have saadanne bestemte modsatte Meninger, thi jeg mener, at dersom Forslaget ikke vedtages, vilde vi langt snarere blive førte til amerikanske Forhold. Der blev hitted af den ærede Rigsdagsmand og andre ærede Talere, at her ikke var Spørgsmaal om Frihed. Jo, her er Spørgsmaal om Frihed til at blive i Folkekirken; thi, jo flere man driver ud af Folkekirken, og jo snarere man gjør det, desto snarere — det mener jeg rigtignok er ganske klart — vil man komme til amerikanske Tilstande. Det, som egentlig er Hovedspørgsmaalet, er, om man ønsker, at samvittighedsfulde Folk, som af Samvittighedshensyn søle sig besværede i Folkekirken, skulle drives ud af den; anseer man det for heldigt, saa troer jeg nok, at det er den rette Vej dertil at forkaste Forslaget. Der er hitted af 2 à 3 Talere, at der talte saa Meget imod, at en saadan Forsamling som vor, der slet ikke er valgt i den Hensigt, at repræsentere Folkekirken, vedtog noget Saadant; men jeg synes slet ikke, at det er saa urimeligt. Jeg mener, at den selvsamme Anskuelse, der findes hos os, der sidde her, er det danske Folks Anskuelse, men der er jo den Forvirring tilstede hos saa Mange, at de betragte Folkekirken som en christelig Kirke, men det er den jo slet ikke; den er et Samfund eller en Indretning, som det danske Folk nu engang er blevet enigt om at leve sammen i. Det er det, man altid maa lægge Vægt paa. Det gjør mig ondt, at den ærede Taler, som sidder her for ved mig (Talizer), og som synes saa godt om Friheden og havde seet den virke meget Godt, dog ikke